

Служба „Преса
и информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 93/17
Люксембург, 12 септември 2017 г.

Решение по дело C-589/15
Alexios Anagnostakis/Комисия

Съдът потвърждава, че предложението за европейска гражданска инициатива, внесено от гръцки гражданин, за да се създаде възможност за заличаване на държавния дълг на държавите в положение на крайна необходимост, не може да се регистрира

В Договорите няма никакво основание за инициатива с такъв предмет

Според Договора за ЕС най-малко един милион граждани на Съюза, които произхождат от най-малко една четвърт от всички държави членки, могат да подемат инициатива да приканят Комисията в рамките на правомощията ѝ да предложи на законодателя на Съюза да приеме правен акт за целите на прилагането на Договорите („европейска гражданска инициатива“). За да могат да започнат да събират необходимия брой подписи, организаторите на европейската гражданска инициатива трябва да я регистрират в Комисията, която разглежда в частност предмета и целите ѝ. Комисията може да откаже да регистрира инициативата по-специално когато предметът ѝ очевидно не попада в обхвата на правомощията ѝ да представи предложение за правен акт на законодателя на Съюза.

Гръцкият гражданин г-н Alexios Anagnostakis е инициатор на предложението за европейска гражданска инициатива „Един милион подписи за солидарна Европа“, което внася в Комисията на 13 юли 2012 г. Предмет на инициативата е утвърждаването в законодателството на Съюза на „принцип на положение на крайна необходимост, според който, когато финансовото и политическото съществуване на държава е застрашено поради изплащане на непосилен дълг, отказът да се изплаща този дълг е необходим и оправдан“. Като правно основание за приемане на предложението за инициатива в него се сочи икономическата и парична политика (членове 119—144 ДФЕС).

С решение от 6 септември 2012 г.¹ Комисията отказва да регистрира предложението на г-н Anagnostakis, тъй като то очевидно не попада в обхвата на нейните правомощия. Тогава г-н Anagnostakis сезира Общия съд на Европейския съюз с искане за отмяна на решението на Комисията. С решение от 30 септември 2015 г.², Общият съд отхвърля жалбата на г-н Anagnostakis, като приема, че с оглед на Договорите Комисията не може да предложи на законодателя на Съюза да утвърди принципа, според който трябва да бъде възможно да се заличи държавният дълг на държавите в положение на крайна необходимост. Тогава г-н Anagnostakis подава жалба пред Съда за отмяна на решението на Общия съд.

С решение от днес **Съдът отхвърля жалбата на г-н Anagnostakis и така потвърждава решението на Общия съд.**

Съдът подчертава преди всичко, че с оглед на важността на европейската гражданска инициатива като средство за гражданите да участват в демократичния живот на Съюза, Комисията трябва да мотивира ясно всяко решение, с което отказва да регистрира предложение за инициатива. Все пак, предвид лаконичността и липсата на яснота на

¹ Решение С (2012) 6289 окончателен на Комисията от 6 септември 2012 г., с което е отхвърлено искането за регистрация на европейската гражданска инициатива „Един милион подписи за солидарна Европа“, внесено в Комисията на 13 юли 2012 г.

² Решение от 30 септември 2015 г., Anagnostakis/Комисия ([T-450/12](#), вж. също ПС [108/15](#)).

разглежданото предложение за инициатива, Съдът потвърждава извода на Общия съд, че в случая решението на Комисията е мотивирано в достатъчна степен.

По-нататък Съдът разглежда правните съображения на Общия съд относно член 122, параграф 1 ДФЕС, съгласно който Съветът може да вземе решение, в дух на солидарност между държавите членки, относно мерките, съобразени с икономическата ситуация. Подобно на Общия съд Съдът счита, че тази разпоредба на ДФЕС не се отнася до мерките, чиято основна цел е да се смекчи тежестта на затрудненията на държава членка във връзка с финансирането. Освен това Съдът потвърждава, че тази разпоредба не може да послужи като основание за приемане на мярка или на принцип, оправомощаващи по същество държава членка да реши едностранно да не върне изцяло или отчасти своя дълг.

Относно анализа на член 122, параграф 2 ДФЕС, в съответствие с който Съветът може да предостави финансова помощ от Съюза на държава членка, която изпитва трудности, причинени от природни бедствия или извънредни обстоятелства извън нейния контрол, Съдът също потвърждава правните съображения на Общия съд. Така той също приема, че тази разпоредба на ДФЕС, от една страна, не позволява да се обоснове въвеждането по законодателен път на общ и постоянен механизъм за отказ от връщане на дълга, основаващ се на принципа на положение на крайна необходимост, и от друга страна, посочената разпоредба се отнася само до финансова помощ, предоставена от Съюза, а не от държавите членки. Затова Общият съд правилно е счел, че приемането на принципа на положение на крайна необходимост не попада в обхвата на понятието за помощ, предоставена от Съюза, доколкото този принцип се отнася не само до дълга на държава членка към Съюза, но и до дълга към други субекти на публичното или на частното право (сред които са и държавите членки).

Накрая, подобно на Общия съд, Съдът приема, че и принципът на положение на крайна необходимост не може да се обоснове с член 136 ДФЕС, в съответствие с който Съветът приема мерки за засилване на координацията и наблюдението на бюджетната дисциплина на държавите членки от еврозоната и за приемане на насоките на икономическата политика относно тези държави. Всъщност няма никакво основание да се направи извод, че приемането на принципа на положение на крайна необходимост би имало за цел засилване на координацията на бюджетната дисциплина или би било част от насоките на икономическата политика, още повече че този принцип в действителност би довел до заместване на свободната воля на договарящите страни, закрепена в член 136 ДФЕС, със законодателен механизъм за едностранен отказ да се върне държавният дълг.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определенията на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708